

DOMSTOLENS DOM

(första avdelningen)

den 13 oktober 2005

i mål C-522/03 (begäran om förhandsavgörande från Oberlandesgericht München): Scania Finance France SA mot Rockinger Spezialfabrik für Anhängerkupplungen GmbH & Co. (¹)

(Brysselkonventionen — Erkännande och verkställighet — Grunder för vägran — Begreppet ”delgivning på rätt sätt”)

(2005/C 296/09)

(Rättegångsspråk: tyska)

I mål C-522/03, angående en begäran om förhandsavgörande enligt protokollet av den 3 juni 1971 om domstolens tolkning av konventionen den 27 september 1968 om domstolens behörighet och om verkställighet av avgöranden på privaträttens område, som framställdes av Oberlandesgericht München (Tyskland), genom beslut av den 31 oktober 2003 som inkom till domstolen den 15 december 2003, i målet **Scania Finance France SA mot Rockinger Spezialfabrik für Anhängerkupplungen GmbH & Co.**, har domstolen (första avdelningen), sammansatt av avdelningsordföranden P. Jann (referent) samt domarna K. Schiemann, K. Lenaerts, E. Juhász och M. Ilešič, generaladvokat: L.A. Geelhoed, justitiesekreterare: R. Grass, den 13 oktober 2005 avkunnat en dom i vilken domslutet har följande lydelse:

Artikel 27.2 i konventionen av den 27 september 1968 om domstols behörighet och om verkställighet av domar på privaträttens område, i dess lydelse enligt konventionen av den 9 oktober 1978 om Konungariket Danmarks, Irlands och Förenade konungariket Storbritannien och Nordirlands tillträde, enligt konventionen av den 25 oktober 1982 om Republiken Grekland tillträde, enligt konventionen av den 26 maj 1989 om Konungariket Spaniens och Republiken Portugals tillträde och enligt konventionen av den 29 november 1996 om Republiken Österrikes, Republiken Finlands och Konungariket Sveriges tillträde, och artikel IV första stycket i det protokoll som utgör bilaga till ovan nämnda konvention, skall tolkas så, att för det fall en internationell konvention på området är tillämplig mellan ursprungsstaten och mottagarstaten skall bestämmelserna i denna konvention tillämpas för att bedöma huruvida en utelämnad svarande har delgetts stämningsansökan på rätt sätt, med förbehåll för möjligheten till direkt översändande mellan tjänstemän, om mottagarstaten inte har

motsatt sig detta genom en officiell förklaring, i enlighet med artikel IV andra stycket i protokollet.

(¹) EUT C 47, 21.2.2004.

DOMSTOLENS DOM

(första avdelningen)

den 6 oktober 2005

i mål C-9/04 (begäran om förhandsavgörande från Hoge Raad der Nederlanden): brottmål mot Geharo BV (¹)

(Direktiv 88/378/EEG — Leksaker — Direktiv 91/338/EEG — Högsta tillåtna kadmiumhalt)

(2005/C 296/10)

(Rättegångsspråk: nederländska)

I mål C-9/04, angående en begäran om förhandsavgörande enligt artikel 234 EG, som framställdes av Hoge Raad der Nederlanden (Nederländerna), genom beslut av den 23 december 2003 som inkom till domstolen den 12 januari 2004, i brottmålet mot **Geharo BV**, har domstolen (första avdelningen), sammansatt av avdelningsordföranden P. Jann samt domarna K. Lenaerts (referent), N. Colneric, K. Schiemann och E. Levits, generaladvokat: P. Léger, justitiesekreterare: R. Grass, den 6 oktober 2005 avkunnat en dom i vilken domslutet har följande lydelse:

Artikel 1 andra meningen i rådets direktiv 91/338/EEG av den 18 juni 1991 om ändring för tionde gången av direktiv 76/769/EEG om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar om begränsning av användning och utsläppande på marknaden av vissa farliga ämnen och preparat (beredningar) skall tolkas så, att den inte utgör hinder för att tillämpa det förbud som uppställs i detta direktiv mot att saluföra produkter som överskrider en viss högsta tillåtna kadmiumhalt på leksaker som omfattas av rådets direktiv 88/378/EEG av den 3 maj 1988 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om leksakers säkerhet.

(¹) EGT C 59, 06.03.2004.